

turstyrelsens afgørelse, foreslås det, at afgørelserne skal offentliggøres. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelsen, herunder f.eks. om hvor og hvordan der skal annonceres, hvis der viser sig behov herfor, eller at offentliggørelse kan ske på en hjemmeside.

Til § 25 f

§ 25 g gennemfører miljøansvarsdirektivets artikel 12, som fastlægger, at myndighederne har pligt til at træffe passende foranstaltninger, når visse fysiske personer, organisationer m.v. henvender sig med relevante oplysninger om en evt. miljøska­de eller en overhængende fare herfor. Forslaget skal sammenholdes med forslaget i § 6, nr. 7, der fastlægger kredsen af klageberettigede i sager om miljøska­der, jf. bemærkningerne hertil.

Med bestemmelsen om, at en anmodning skal være ledsaget af relevante oplysninger og data m.v. sikres, at anmodningen skal være underbygget, før tilsynsmyndigheden skal iværksætte en sagsbehandling efter disse regler.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af forslag nr. 7.

Til nr. 7

Forslaget fastlægger i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13 sammenholdt med artikel 12 kredsen af klageberettigede i sager om miljøska­der. De foreninger og organisationer, der foreslås som klageberettigede, svarer til dem, der i 2000 i forbindelse med implementeringen af Århus-konventionen (Konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet af 25. juni 1998) fik klageret i en række love på natur- og miljøområdet.

Til nr. 8

Bestemmelsen fastsætter, at klage har opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet beslutter andet.

Til nr. 9

Forslaget fastsætter i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13, at afgørelser efter § 18, stk. 3, og kapitel 3 a kan påklages til Miljøklagenævnet.

Til nr. 10

Ved lov nr. 571 af 9. juni 2006 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og for-

skellige andre love blev § 34 nyaffattet. Ændringen retter op på, at der fejlagtigt i stk. 1, 2. pkt. blev henvist til § 106, stk. 1-3, hvor der skulle have stået § 106, stk. 1 og 2.

Ifølge § 106, stk. 3, kan formanden for Miljøklagenævnet eller dennes stedfortræder på nævnets vegne kan træffe afgørelse i sager, der ikke indeholder spørgsmål af større eller principiel karakter, og i sager, hvis afgørelse alene beror på en juridisk vurdering.

Forslaget til ændringen indebærer, at formanden for Miljøklagenævnet ikke kan træffe sådanne afgørelser på nævnets vegne, hvilket var forudsætningen i forbindelse med genteknologilovens vedtagelse i 1991.

Til nr. 11

Med forslaget gøres det strafbart at undlade at træffe foranstaltninger som krævet i § 25 a, stk. 1.

Til § 7

(Lov om naturbeskyttelse)

Til nr. 1

Bestemmelsen fastlægger, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører miljøansvarsdirektivet, og at dette fremover vil fremgå af fodnote til lovens titel.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af forslagene i nr. 3 (kapitel 11 a). Henvisningen til reglerne om ansvar for en miljøska­de indebærer, at ejer/bruger ikke i den periode, hvor det ikke er afklaret, om der foreligger en miljøska­de eller en overhængende fare herfor, eller om sagen skal behandles efter miljøska­deloven, kan blive mødt med påbud om genopretning efter reglerne i naturbeskyttelsesloven.

Til nr. 3

Efter naturbeskyttelseslovens § 74, stk. 1, påhviler det ejeren eller brugeren af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold på arealet. Dette gælder også i de situationer, hvor det ulovlige forhold er forårsaget af andre end ejer/bruger af ejendommen. I den forstand kan man tale om et objektivt grundejeransvar for berigtigelse af ulovlige forhold efter naturbeskyttelsesloven.

Forslaget flytter ansvaret for at berigtige et ulovligt forhold, der skyldes uforsvarlig adfærd, dvs. fejl eller forsømmelse, fra grundejer/bruger til den, der er ansvarlig for en miljøska­de eller overhængende fare herfor. Forslaget har kun selvstændig mening, når den ansvarlige er en anden end ejendommens ejer eller bruger. Som eksempler på, at en ansvarlig kan være andre end grundejeren eller brugeren af ejendommen,